

άσχετος

άσχετος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄσχετος <ἀ- στερητ. + σχέσις], άσχετος. **1.** που δεν έχει σχέση με κάτι, που έχει πλήρη άγνοια, που είναι ανίδεος με το θέμα ή την υπόθεση που κουβεντιάζεται: «ο τάδε είναι άσχετος με τη ληστεία της τράπεζας || είσαι εντελώς άσχετος με την υπόθεση, γι' αυτό μη μιλάς». **2α.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) ο παίχτης που δεν ξέρει καλή μπάλα: «τον διώξαμε απ' την ομάδα, γιατί ήταν άσχετος». **β.** (για τάβλι) αυτός που δεν ξέρει να παίζει καλό τάβλι: «δεν παίζω τάβλι μαζί σου, γιατί είσαι άσχετος». Επίρρ. **άσχετα κ. ασχέτως**.

- **άσχετα μ' αυτό**, δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που λες: «εσύ δε μου 'πες πως ο τάδε μας κάρφωσε στην Ασφάλεια; -Άσχετα μ' αυτό, εγώ είπα απλώς πως έμαθα ότι θα πήγαινε στην Ασφάλεια».

- **άσχετη δουλειά** ή **άσχετες δουλειές**, βλ. λ. [δουλειά](#).

- **είμαι άσχετος**, δεν έχω καμιά σχέση με αυτό που γίνεται ή έγινε ή με αυτό που κουβεντιάστηκε ή κουβεντιάζεται: «εμένα μη με ρωτάτε να σας πω οτιδήποτε, γιατί είμαι άσχετος μ' αυτά που έγιναν || δεν μπορώ να εκφέρω γνώμη, γιατί είμαι άσχετος μ' αυτά που κουβεντιάσετε».

- **είναι άσχετος από δουλειά**, βλ. λ. [δουλειά](#).

- **είναι άσχετος με τη δουλειά**, βλ. λ. [δουλειά](#).

- **τι λε(ς), βρε άσχετε!** ή **τι λε(ς), ρε άσχετε!** τι είναι αυτά που λες, αφού έχεις πλήρη άγνοια για την υπόθεση ή γι' αυτό που γίνεται λόγος: «τι λε, ρε άσχετε, αφού δεν έγιναν έτσι τα πράγματα:».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας